

Bediüzzaman'ın temizliđi

“Üstad Hazretleri o kadar mütevazı ve büyük bir insandı ki, başkaları elini öperken bakardım sanki utanırdı bu halden. Bir defasında Atabeyli Abdullah Çavuş elini öpmek istemişti. ‘El öpmek yasak’ diye elini vermemişti. O zaman ben de elini öpmemişti.

Bediüzzaman’a çile dolu bir hayat reva görüldü. Bütün acılara rağmen müsbet hareketi esas alarak tarihte eşine ve benzerine rastlanmayan bir iman mücadelesi verdi.

“Milletin iman selâmeti uğruna bir Said değil bin Said feda olsun” diyerek zalimlerin yüzüne haksızlıklarını her hal ve şart içinde haykırdı.

Hayatı boyunca çile ve ıztıraplara maruz bırakılan çağın ve çağların eşsiz kahramanı maruz bırakıldığı bütün bu olumsuzluklara rağmen tertemiz bir hayat yaşadı. Mânevi temizliğin yanı sıra, maddî temizlikte de eşi yoktu.

Gönüllerde ma’kes bulan çile dolu, fakat tertemiz bir hayat yaşadı. Bu temiz yaşantının şahitleri pek çoktur. İşte, bu şahitlerden bazılarının şahadetlerini sizlere takdim ediyoruz.

DÜNYANIN EN TEMİZ İNSANI

“Bir gün gazeteci olan birisi bana “en temiz insan kimdir?” diye sordu ben de Üstadımdır dedim. Bana bunu ispat et dedi. Üstadım daima inek yoğurduğunu tercih eder, çünkü koyun yoğurdu sağılırken belki içinde bir şeyler karışır. Diye cevap verdim.” (İhsan ÇALIŞKA, Yeni Asya Gzt. 3 Mart 2003)

“Temizliğe çok dikkat ederdi. Yıkamak için gelen çamaşırların kirli olduğu hiç belli olmazdı. Bütün çamaşırları mis kokardı. Çamaşırın yıkanması için şöyle diyordu: “Yıkama işi bittikten sonra su döksünler. Su döküldükten sonra elleri değdirmesinler”. (Mehmet ÇALIŞKAN, Son şahitler :2:250)

“Bedüz zaman şaşaalı giyinmezdi üstündeki elbiseleri eski, ama son derece temiz o kadar temiz ki herkes ona Hocaefendi derdi”. (Aziz TAYYAR A.g.e: 416)

PEYGAMBERİMİZE (ASM) İMTİSALEN

“Üstad Hazretleri, sabah namazını eda ettikten sonra bir bardak limonlu çay içerdi. Yemeği kuşluk zamanında yedi. Yatsı namazından sonra Peygamberimize (asm) imtisalen hemen yatardı. Yatmadan önce küçük bir lokmacık taam yedi. Sonra Âyet-el Kürsi okur ve yatardı.” (Zübeyir GÜNDÜZALP A.g.e 2:373)

TEMİZ HAVAYI ÇOK SEVERDİ

“Üstadımız temiz havayı çok severdi. Ben yemeden gıdasız yaşarım, fakat havasız yaşayamam. Derdi. Her gün hava almak için kırlara bir gider bir saat hava alır gelirdi.” (Bayram YÜKSEL A.g.e 3:22)

MADDÎ VE MANEVÎ TEMİZLİĞE ÇOK DİKKAT EDERDİ

“Üstadım en çok yıldız şehriyeyi severdi. Çanak temiz olacak şehriye yıkanacak su kaynayacak çorbanın içine kırılacak yumurta iyice yıkanacak ondan sonra pişirilecek, Üstad yumurtayı bile yıkatmadan pişirmezdi, kırdırtmazdı. Maddî ve manevî temizliğe çok dikkat ederdi.” (İhsan ÇALIŞKAN Y. Asya Gzt. 3 Mart 2003)

ELİNİ ÖPTÜRMEK İSTEMEZDİ

“Üstad Hazretleri o kadar mütevazı ve büyük bir insandı ki, başkaları elini öperken bakardım sanki utanırdı bu halden. Bir defasında Atabeyli Abdullah Çavuş elini öpmek istemişti. ‘El öpmek yasak’ diye elini vermemişti. O zaman ben de elini öpmemiştim. (Hasan ATIF. S. Şehitler 2:178)

ONDAKİ TEVAZU HİÇBİR YERDE YOKTU

Hüsrev Altınbaşak’la birlikte Nur Risalelerini yazıyorduk. Üstad da üst odada idi. Bir ara kapı tıkırdadı. Gördük ki Hz. Üstad çay tepsisiyle bize çay getiriyor. Biz hemen fırladık mahcubiyetle. Aman üstadım diyerek elindeki çay tepsisini almak istedik. Üstad Yoo yo ben size hizmet etmeye mecburum dedi. Aman ya Rabbi... Bir de mecburiyet ekliyordu. Ben bu nezaket ve tevazuyu ne Mekteb-i Aliye’de ve ne de Mekteb-i Harbiye’de ve ne de ailemde ve hiçbir yerde görmedim.” (Re’fet Barutçu, S. Şehitler 1.385)

Canım Üstadım.. Seni çok seviyoruz!